

Επιμνημόσυνη δέηση για την επέτειο του ολοκαυτώματος του Νησίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 13 Μαρτίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου και στο τέλος τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση με την ευκαιρία της επετείου του ολοκαυτώματος του χωριού.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ πολλών άλλων: «Καί εὐηρέστησεν Ἐνώχ τῷ Θεῷ, καί οὐχ εὐρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτόν ὁ Θεός». Στό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βιβλίο τῆς Γενέσεως πού διαβάσαμε κατὰ τό Τυπικό τῆς Ἐκκλησίας μας σήμερα ὁ ἱερός συγγραφέας του, ὁ θεόπτης Μωυσῆς, μᾶς παρουσίασε τούς ἀνθρώπους πού ἔζησαν ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ἀδάμ μέχρι τόν Ἐνῶχ. Καί παρότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ἔζησαν ἑκατοντάδες χρόνια, ὁ προ-φήτης Μωυσῆς δέν γράφει τίποτε γι' αὐτούς. Μοναδική ἐξαίρεση ἀποτελεῖ ὁ Ἐνῶχ, γιά τόν ὁποῖο σημειώνει ὅτι εὐαρέστησε τόν Θεό, καί ὅτι δέν πέθανε, διότι ὁ Θεός τόν «μετέθεσε» κοντά του, ὅπως ἔκανε, ὑπό ἄλλες συνθῆκες, καί μέ τόν

προφήτη Ἠλία μέ τήν προϋπόθεση ὅτι θά ἐπανεέλθουν στή ζωή κατά τή δευτέρα παρουσία.

Καί μόνο αὐτή ἡ θαυμαστή με-τάθεση τοῦ Ἐνώχ, μέ τήν ὁποία τόν ἀπάλλαξε ἀπό τόν κοινό κλῆρο τῶν ἀνθρώπων, τόν θάνατο, ἀπο-δει-κνύει τή χάρη πού βρῆκε ὁ Ἐνώχ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί ἐπι-βεβαιώνει τόν λόγο τοῦ προφήτου ὅτι εὐαρέστησε τόν Θεό.

Πῶς ὅμως εὐαρέστησε ὁ Ἐνώχ τόν Θεό καί μάλιστα σέ μία ἐποχή πού, ὅπως σημειώνουν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ὑπῆρχε οὔτε νόμος οὔτε Χάρις; Σέ μία ἐπο-χή κατά τήν ὁποία ὁ Θεός δέν εἶχε δώσει ἀκόμη στούς ἀνθρώπους τίς δέκα ἐντολές, τίς ὁποῖες ἔδωσε ἀρ-γότερα στόν προφήτη Μωυσῆ, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νά γνωρίζουν τί θέλει ὁ Θεός νά κάνουν καί τί ἀπα-γορεύει νά κάνουν, καί φυσικά δέν ὑπῆρχε οὔτε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἦλθε μέ τήν ἐνανθρώπησή του ὁ Κύριός μας καί μέ τήν ἐπι-φοίτηση τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Τήν ἀπάντηση τήν δίδουν καί πάλι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας λέγοντας ὅτι ὁ Ἐνώχ ἔζησε μία ζωή ἀπολύτου ἀγνότητος καί καθαρό-τητος, κινούμενος ἀπό τόν ἔμφυτο νόμο πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος μέσα του, ἀποτέλεσμα τῆς πνοῆς τοῦ Θεοῦ πού ἔχει λάβει. Ἐζησε, δη-λαδῇ, ὅπως θά ἤθελε ὁ Θεός νά ζεῖ ὁ ἄνθρωπος, χωρίς νά ἔχει μάλιστα κανέναν ὁδηγό καί καμία βοήθεια. Μόνος ὁ Ἐνώχ μέσα σέ ἕναν κόσμο, στόν ὁποῖο πλεόναζε ἡ ἁμαρτία σέ τέτοιον βαθμό, ὥστε ἀργότερα ὁ Θεός, ἐξαιτίας τῆς ἠθικῆς κατα-πτώ-σεως τῶν ἀνθρώπων, τούς τι-μώρησε μέ τόν κατακλυσμό καί μέ τήν καταστροφή τῶν Σοδόμων καί Γομόρων, ἔζησε μέ τελεία καθα-ρό-τητα καί εὐσέβεια, χωρίς νά ἀφήσει τόν ἑαυτό του νά παρασυρθεῖ. Ἔτσι ἀξιώθηκε νά εὐαρεστήσει τόν Θεό, ὁ ὁποῖος τόν ἀξίωσε τῆς μεγάλης τιμῆς νά ἀποφύγει τόν θάνατο καί νά βρίσκεται κοντά του στή βασι-λεία του.

Τό παράδειγμα τοῦ Ἐνώχ θά πρέ-πει νά μᾶς προβληματίζει ὅλους μας, ἰδιαίτε-ρως μάλιστα κατά τήν περίοδο τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, καθώς ἐμεῖς, πού ἔχουμε καί τόν νόμο τοῦ Θεοῦ καί τή χάρη του καί τίς εὐκαιρίες πού μᾶς προσφέρει ἡ Ἀγία μας Ἐκκλη-σία μέ τίς Ἀκολουθίες καί τά ἱερά της μυστήρια, δυσκολευόμεθα νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή, δυ-σκο-λευόμεθα νά νικήσουμε ἀκό-μη καί τίς πιό μικρές ἀδυναμίες μας, δυσκολευόμεθα νά τηρήσουμε τή νηστεία, νά ἀντισταθοῦμε στούς πειρασμούς καί τίς προκλήσεις τοῦ κόσμου, νά κάνουμε μία μικρή θυσία γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπό ἀγάπη γιά μᾶς ὄχι μόνο ἔγινε ἄνθρωπος, ἀλλά καί θυ-σιάσθηκε καί σταυρώθηκε γιά τή σωτηρία μας.

Τήν ἀνάγκη νά εἴμαστε πρόθυμοι νά κάνουμε μία θυσία γιά τόν Θεό, μία θυσία πού τελικά ὠφελεῖ ἐμᾶς καί τό αἰώνιο μέλλον μας, μᾶς ὑπενθυμίζουν οἱ θυσίες τῶν πα-τέ-ρων μας, οἱ θυσίες τῶν προγόνων σας, τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ σας, οἱ ὁποῖοι χωρίς νά ὑπολογίσουν τόν ἑαυτό τους, χωρίς νά ὑπολο-γί-σουν τίς

συνέπειες τίς όποίες θά ύφίσταντο, προσέφεραν μαζί μέ τούς μοναχούς τής Μονής Αγίων Αναργύρων Κοσμά καί Δαμιανού πολύτιμες ύπηρεσίες στόν Μακε-δο-νικό άγώνα καί στους Έλληνες άγωνιστές για τήν έλευθερία τής Μακεδονίας.

Τήν προσφορά τους αύτή τήν πλή-ρωσαν μέ τή ζωή τους. Τά σπίτια τους πυρπολήθηκαν άπό τούς Βουλγάρους καί οί ίδιοι κάη-καν μέσα σ' αύτά, για νά τιμωρη-θοϋν για τή βοήθεια πού παρείχαν, αλλά καί για νά παύσουν όσοι σώθηκαν νά βοηθοϋν τούς ήρωι-κούς Μακεδονομάχους.

Μνημονεύοντας σήμερα τή θυσία τους καί εύχόμενοι για τήν ανά-παυ-ση τών ψυχών τους, άς διδα-χθοϋμε άπό τό παράδειγμά τους καί άς μήν ξεχνοϋμε ότι αν έκεϊνοι έδωσαν τά πάντα για τήν έλευ-θε-ρία τής πατρίδος, άξίζει καί έμεϊς νά κάνουμε μία θυσία, τόσο για τήν πατρίδα μας, αν χρειαστεϊ, όσο καί για τήν αίώνια πατρίδα μας, τόν ούρανό, άγωνιζόμενοι νά ζοϋμε σύμ-φωνα μέ τό θέλημα καί τίς έντολές τοϋ Θεοϋ.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

